

MISSUR

00.000
VART

Húsini við Hoydalsvegin

fram, so var greitt, at hetta fór at taka longri tíð enn upprunaliga væntað. Tí setti Sámal Trondur Finnson seg í samband við Skipafelagið og boðaði teimum frá, at bingjan kom at standa eitt sindur longri.

Hetta var í lagi, og bingjan varð standandi.

Bingjan burtur

Tá ið jólini og nýggjárið vóru farin afturum, var komið so væl áleiðis við umbyggingini við Hoydalsvegin, at ætlanin var at fara eftir bingjuni og fáa tað, sum í henni var til høldar aftur á rætta stað.

Men so skuldi ikki verða.

Tá ið teir fóru eftir bingjuni á Eystaru Bryggju, var ongin bingja at finna.

Bæði tey, sum leigaðu bingjuna, og menn á plássinum stóð sum Kánus, tí ongin skilti, hvat var hent.

Kanningar vóru beinan-

vegin settar í verk, og tað kom undan kavi, at bingjan var send til Danmarkar.

Reyði Krossur í Danmark hevði fingið bingjuna, men har høvdu tey ikki gjørt vandari enn at alt, sum var í, var brent.

Tað vil siga, at alt innbúgv við hjá famljuni í Havn, myndir og annað var farið upp í bláan royk.

– Hetta er ómetaliga harmiligt. Fyri tað fyrsta er talan um virðir fyri nógvar pengar, og fyri tað næsta, so fór nógv av øðrum, sum hevur affektiónsvirði» eisini fyri bakka, sigur Sámal Tróndur Finnson Johansen.

Málið er ikki endaliga avgreitt enn, men privata tryggingin hjá familjuni í Havn hevur sagt, at tryggingin ikki dekkar missin, sum tey hasva havt, nú so at siga alt teirra innbúgv er burtur.

Bogi P. Nielsen, stjóri á Skipafelagnum

Kleyvarskapur at bingjan varð send til Danmarkar

Stjórin á Skipafelagnum harmast um, at bingjan við innbúgv og øðrum yvirhøvur varð send av landinum

Árni Gregersen

– Tað var kleyvarskapur frá okkara síðu, at bingjan varð send av landinum. Tað átti ikki at hent.

Bogi P. Nielsen, stjóri á Skipafelagnum, er ógvuliga harmur um hendingina við bingjuni, sum bleiv burtur.

– Vit gera eitt mistak í fyrsta liðinum, og so koma bara uppáftur fleiri mistøk. Krúnan á verkinum hendir

hjá einum neyðhjálpfelagsskapi, har tey siga, at alt innihaldið í bingjuni er brent, sigur hann.

Í lötuni hevur tryggingin hjá Skipafelagnum málið til viðgerðar, og stjórin á Skipafelagnum sigur, at sjálvandi verður ein loysn funnin, sum viðskiftafólkini hjá fyrirkuni fáa endurgjald fyri tað, sum var í bingjuni.

– Sannheitin er tann, at vit vanliga ikki arbeiða við

slíkum sum hesum. Mistakið hendi, tá ið okkara viðskiftafólk fáa eina bingju niðan, sum vanliga verður brúkt til at flyta hjálp og annað fyri ein neyðhjálpfelagsskap. Bingjan kemur út á byrggjuna, og so heldur onkur hjá okkum, at hetta er ein bingja, sum skal til felagsskapin í Danmark. Sera óheppið og kleyvarskapur frá okkara síðu, sigur ein eyðmjúkur stjóri.

Hann sigur, at Skpafelagið gjøgnum áratíggir hevur flutt bingjur og hjálpt neyðhjálpfelagsskapinum við at flyta slíkt, sum er savnað inn í Føroyum, til Danmarkar.

– Tað harmar meg sjálvandi eyka, at hetta eru tænaastur, sum liggja uttan fyri tað, sum vit annars taka okkum av. Men hent er hent, og nú má ein loysn finnast, sigur Bogi P. Nielsen, stjóri.